

Neděle 6.5.2007 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

(neděle Cantate)

text: „*Hlásej slovo Boží, ať přijdeš vhod či nevhod..., neboť přijde doba, kdy lidé nesnesou zdravé učení a podle svých choutek si seženu učitele, kteří by vyhověli jejich přáním.*“

(2Tm 4,1-8)

Žijeme ve složité a nepřehledné době. Připadá nám, že čím dál méně rozumíme tomu, *co* se děje a *proč* se to děje. Politika, hospodářství, chování lidí (sobectví, arogance – terrorismus). Když dnes otevíráme Bibli, jsme překvapeni tím, co tam čteme. Už v 1. křesťanském století misionář Pavel sepsal takovou charakteristiku tehdejšího světa, že nám přijde jako šitá i na dnešek. Pro obě situace – *časově tak vzdálené* – tu v prvním století i tu naši dnes je důležité totéž: lidé potřebují slyšet o záchraně v Ježíši Kristu.

1. Největší starost – předat evangelium

Kazatele Pavla zajímá opravdu jen to jediné: *jak se to dá zařídit*, aby se dobrá zpráva o Ježíši Kristu dostala k dalším lidem (a proměnila jejich životy)? Pavel je ve vězení, ale nestará se o to, co s ním bude. Nestará se o to, jestli se ještě někdy dostane ven. Jeho zajímá jen a jen to, co může udělat pro další rozšíření evangelia. To je příklad! To je povzbuzení! – Možná to potřebujeme znovu slyšet tak jasně jako Timoteus! Možná potřebujeme mít nově před očima právě takový přístup a postoj! Sami nemáme předávání zprávy o Boží záchraně v Kristu jako tu nejdůležitější věc v životě. Vždyť je tolik práce a tolik různých starostí?! Vždyť to kazatelé, evangelisté a misionáři udělají lépe... Ti to mají v „popisu práce“, to je pravda, ti jsou za to placení, tak ať se snaží. Ovšem Bůh k tomu úkolu potřebuje také další křesťany. Úkol je nesnadný a práce mnoho. Proto slyšíme biblickou výzvu *správně tehdy*, když ji slyšíme každý *jako výzvu pro sebe*.

Evangelium Ježíše Krista neznělo lidem nikdy zvlášť příjemně a lichotivě. Je to zpráva o Boží záchraně, ale také o lidském hříchu, naší bídě, pyše a sobectví. A o tom lidé slyšet nechtějí. Ani ten nejlepší a nejpovolanější kazatel – Pán Ježíš Kristus – nedokázal přesvědčit všechny své posluchače a přivést je k osobní víře! O to těžší to mají Jeho učedníci a kazatelé. Ale přesto se úkol nezměnil a zní stále stejně: jděte do celého světa a vyprávějte lidem o Boží lásce a Boží záchraně! Tak to klade na srdce také Pavel svému Timoteovi: *Kaž Boží slovo, rozšiřuj radostnou zprávu*. Nezapomene to ovšem ještě upřesnit: „*usvědčuj, domlouvej, napomínej v trpělivém vyučování...*“. Zprávu, která rozhoduje o životě a smrti, která otevírá před lidmi novou budoucnost, která znamená možnost nového začátku, je třeba přinášet naléhavě, trpělivě a inteligentně. (*Zrovna ve středu po BH jsme s jedním mladým bratrem mluvili o tom, jak má přiblížit jednomu konkrétnímu člověku Boží pravdu!*) Bůh nechce, abychom byli dotěrní, ale potřebuje, abychom byli věrní a vytrvalí. V různých situacích je třeba předkládat různým lidem Boží slovo různě: někdo potřebuje slyšet dobrou zprávu o Boží spáse formou rozumových argumentů, někdo jiný je má slyšet formou důrazného napomenutí, protože žije lehkomyslně, nemoudře, ještě jiný člověk potřebuje slyšet evangelium jako Boží povzbuzení. Boží slovo má opravdu takovou moc, že dokáže člověka přesvědčit, napomenout a potěšit a přivést k Bohu. Jen je třeba je správně a citlivě předávat.

2. Největší „umění“ – nenechat se odradit, nevzdát to

Vím, že se snažíte říct lidem o Kristu, a vím, že máte s tím spoustu zkušeností. Možná že je v této chvíli pro nás pomocí to další vyučování: „*Hlásej slovo Boží, ať přijdeš vhod či nevhod*“ (včas nebo nevhod). Vybaví se nám u toho setkání se Svědky Jehovovými nebo jinými sektáři, kteří nehledí na okolnosti a vetrou se lidem do soukromí, neptají se, jestli má někdo čas, zájem a chuť si s nimi povídat... Oni si plní své povinnosti. I když si náš Bůh dokáže použít i všelijakou neomalenost, takový přístup určitě ap. Pavel na mysli neměl. Se slovem evangelia se nemáme vrhat na lidi, nemáme lidem vnucovat své přesvědčení za každou cenu a bez ohledu na okolnosti. Takovým přístupem lidi odradíme, vylekáme a oni se Božímu slovu ještě více uzavřou. A přece zde v Bibli stojí *vhod či nevhod*, v latině *opportune*,

importune, řecky *eukairos*, *ákairos*, německy *recht*, *unrecht*, anglicky *in season*, *of season*?

To je povzbuzení, které nás probouzí ze všelijaké pohodlnosti, lenosti a nerozhodnosti. Nemáme se tolik ohlížet na to, jestli je doba pro Boží slovo vhodná, příznivá nebo naopak nevhodná a nepřístupná. Nemáme se nechat odradit nezájmem, překážkami nebo odporem posluchačů. Často vidíme, že lidé musí zrovna řešit konkrétní problémy zdravotní, finanční, pracovní nebo rodinné, a zdá se nám, že se moc nehodí mluvit s nimi o víře. Ale zároveň se ukazuje, že tam, kde člověk svěří svůj život Bohu, že se začínají urovnávat právě ty věci, se kterými byly dosud problémy. Opravdu je to tak, že s vírou v Ježíše Krista vidíme východisko, s Kristem v srdci máme sílu jít dál, máme v srdci pokoj a novou naději. Proto není nevhodné mluvit s lidmi o Boží lásce a pomoci tam, kde přišli o práci, dostávají se do finančních problémů a prožívají osobní nebo manželské krize. Jakkoliv to může vypadat *nevhod*, nemáme mlčet, protože náš Bůh je jediný, kdo dokáže člověka vyvést ze všech trápení a slepých uliček.

3. Největší překážka – *neochota slyšet*

Pavlovo slovo nám dále říká, že ani v 1.stol.n.l. nebylo snadné přiblížit lidem Ježíše Krista. Byla doba náboženské rozmanitosti a lidé se setkávali s různými duchovními proudy a směry. Slovo o ukřižovaném a vzkříšeném Kristu znělo sice lidským uším zajímavě, ale lidé na ně odpovídali různě. Navíc apoštol svým prorockým pohledem vidí, že přichází doba ještě složitější. Píše: „*Neboť přijde doba, kdy lidé nesnesou zdravé učení, a podle svých choutek si sežnou učitelé, kteří by vyhověli jejich přáním. Odvrátí sluch od pravdy a přikloní se k bájm.*“ Byla taková doba už dříve anebo to platí speciálně o dnešku? Už skoro 18 let žijeme ve svobodě, kterou jsme dlouhá desetiletí vyhlíželi. Děkujeme za ni Bohu. Ale vidíme, že život ve svobodě není vůbec jednoduchý. Představovali jsme si to asi jinak. Ve svobodě je totiž dovoleno všechno. Každý si může věřit, čemu chce, a kázat, co chce. Se svobodou k nám přišla novodobá magie, náboženská bezbřehost i pokleslost. Otevřely se dveře novým svodům a léčkám na lidské duše, nový podvodům a falešným prorokům. Jsou zde nová náboženství, nové sekty, nová učení. Dnešní *postmoderní* a *postoptimistická* doba nechce nic slyšet o jediné pravdě ani o zdravém učení. Lidé si podle svého vkusu hledají takové odpovědi na své otázky, které jim nejlépe vyhovují. Někdy se to zdá až neuvěřitelné, čemu všemu jsou lidé ochotni věřit a čemu se oddávat!? Horoskopy, věštby, ufoňi, vesmírní lidé, kameny, víra v energii... Má to vůbec smysl vykládat lidem o Kristu? Co radí Pavel Timoteovi? „*Ty buď ve všem střízlivý, konej dílo zvěstovatele evangelia a cele se věnuj své službě.*“ Jinými slovy: není snadné přinášet lidem slovo o Kristu v prostředí duchovního zmatku. Ale úkol zůstává. Neexistuje lepší řešení lidských problémů než Boží odpuštění a Boží záchrana v Ježíši Kristu. Proto je třeba v šíření evangelia pokračovat.

4. Největší radost – *církev otevřená pro druhé*

Slovo povzbuzení Timoteovi je povzbuzením i pro jednotlivé křesťany dnes. Ale zároveň je to také nová výzva pro Kristovu církev a pro náš sbor. *Křesťané, dejte se znovu dohromady! Zvedněte hlavu! Nerezignujte na své poslání*, i když se zdá, že doba není evangeliu a křesťanům nakloněna! Připomínejme si Pána Ježíše, který ve své době, ve své církvi - v tehdejší společnosti mluvil o potřebě pokání, změny života, o Božím království „*vhod i nevhod*“. Šel cestou Boží vůle, neohlížel se na to, co mu to přinese, a byl věrný až do smrti. Tak nám vybojoval Boží záchranu a nový život. Ve víře v tohoto Krista jsme přijali Ducha sv., který nás uvádí na stejné cesty oddanosti Bohu. Boží dobrý Duch se nás chce nově ujmout a zajmout nás pro Boží věc. Chce nás používat v díle šíření toho nejvzácnějšího poselství, které kdy náš svět slyšel. To poselství říká, že Bůh všechny miluje a že chce život každého člověka dát rozměr života věčného. Jako sbor Ježíšových učedníků si připomínáme, že před Bohem neexistuje žádné „*vhod či nevhod*“. Náš Pán si dokáže použít každou situaci k tomu, aby se člověka dotkl a přitáhl k sobě. Nechme se nově nadchnout biblickým obrazem církve, která přináší lidem radostné evangelium a živého Krista.

(5.5.2007-B. Kaleta)